

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 septembrie 2015

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Caldarean Igor Constantin, născut la 09.10.1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Titulescu 47, ap. 133,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.11.2012 - 02.06.2014;

Instanța de apel: 16.09.2014 - 19.12.2014;

Instanța de recurs: 11.06.2015 - 22.09.2015,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 02 iunie 2014, Caldarean Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții civile SRL „Metalica-Zuev” a prejudiciului cauzat de 47 770 (patruzeci și șapte mii șapte sute șaptezeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Caldarean Igor, în perioada de timp de la 25 august 2012 ora 23.30 pînă la 26 august 2012 ora 05.00, fiind în conflict cu partea vătămată Cravcic Alexei, urmărind scopul deteriorării intenționate a bunurilor altei persoane, a incendiat partea aripii din spate dreapta a automobilului de model Volvo 850 de culoare albastru închis cu n/î C IC 044, parcat în fața blocului de locuit amplasat pe bd. Traian 15, mun. Chișinău, deteriorîndu-l parțial, cauzîndu-i lui Cravcic Alexei, conform raportului

de constatare tehnico-științifico nr. 1998 din 01.10.2012, o daună materială în proporție mare estimată la 51 271 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel a declarat inculpatul prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În susținerea apelului a invocat că nu a comis această infracțiune, partea vătămată Cravcic Alexei nu este proprietarul automobilului dat, acesta aparținând firmei SRL „Metalica-Zuev”, iar aceasta nu s-a adresat cu nici o cerere către organele de drept referitor la incendierea automobilului. Acțiunile de investigație precum și expertiza pentru determinarea prejudiciului au fost efectuate în privința lui Cravcic Alexei și cu acesta este în relații ostile, deoarece nu-i place comportamentul lui față de soția sa, care este sora acestuia. În momentul comiterii presupusei infracțiuni el s-a aflat în satul Alexandrovca, r-nul Ialoveni timp de 3 zile, acest fapt fiind probat în instanță de către martori.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014 a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Caldarea Igor a fost achitat pe art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

A fost respinsă acțiunea civilă depusă de partea civilă SRL „Metalica-Zuev”.

4.1. Instanța de apel rejudecând cauza a menționat că, Caldarean Igor a fost pus sub învinuire pentru faptul că în perioada de timp de la 25 august 2012 ora 23.30 pînă la 26 august 2012 ora 05.00, fiind în conflict cu partea vătămată Cravcic Alexei, urmărind scopul deteriorării intenționate a bunurilor altei persoane, a incendiat partea aripii din spate dreapta a automobilului de model Volvo 850 de culoare albastru închis cu n/î C IC 044, parcat în fața blocului de locuit amplasat pe bd. Traian 15, mun. Chișinău, deteriorându-l parțial, cauzându-i lui Cravcic Alexei, conform raportului de constatare tehnico-științifico nr. 1998 din 01.10.2012, o daună materială în proporție mare estimată la suma de 51 271 lei.

Verificînd probele prezentate de acuzare, Curtea de Apel a concluzionat că nici o probă prezentată nu indică că anume Igor Caldarean a comis infracțiunea imputată, iar partea vătămată nu a putut confirma că anume inculpatul a incendiat automobilul dat și doar a intuit că acesta putea să fie, deoarece sora sa, Șcredova Elena, care este și soția inculpatului, i-a propus să-i restituie paguba parțial, în rate.

Reprezentantul părții civile, Muravschi Alexandru a confirmat că dauna pentru SRL „Metalica-Zuev” a fost cauzată de Igor Caldarean, acesta a reiterat cele spuse de Alexei Cravcic, însă niciunul din cei doi nu au fost martori oculari a celor întîmplate în noaptea de 25 spre 26.08.2012.

Astfel, din probele prezentate de acuzator și enumerate în sentința instanței de fond, instanța de apel a relatat că se poate doar de presupus că Igor Caldarean ar

fi putut să comită infracțiunea dată, însă o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Totodată orice dubiu apărut urmează să fie interpretat în favoarea inculpatului.

Prin urmare, probele administrate în cauză nu confirmă că fapta incriminată lui Igor Caldarean a fost comisă de către acesta.

5. Împotriva deciziei menționate recurs ordinar a declarat procurorul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința instanței de fond.

În motivarea recursului indică că vinovăția inculpatului se confirmă prin probele administrate la cauza penală, care nu au fost apreciate de către instanța de apel, pe când instanța de fond adoptând o sentință de condamnare a argumentat în detaliu faptul că inculpatul este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 197 alin. (2) Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de procuror în defavoarea inculpatului și ca temei se invocă pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele*

pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii și acesta este expus neclar.

Instanța de recurs menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului.

Astfel, Colegiul lărgit precizează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare.

Astfel, se precizează că instanța de apel corect a casat sentința instanței de fond și a conchis că, într-adevăr fapta încriminată lui Caldarean Igor nu a fost comisă de către acesta.

Colegiul lărgit susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probe nu confirmă că anume Caldarean Igor a comis infracțiunea sau că dînsul ar fi fost în perioada indicată la locul comiterii faptei, iar toate probele expuse supra reprezintă o presupunere că anume Igor Caldarean ar fi comis infracțiunea, deoarece Alexei Cravcic a relatat că ei au avut anterior celor întîmplate un conflict și că inculpatul a acționat în scop de răzbunare.

Totodată, instanța precizează că presupusul scop al inculpatului nu este confirmat sau stabilit prin probe concludente, însă o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Analizînd probele acuzării precum și materialele cauzei, atît în prima instanță, cît și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel corect a casat sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe confirmă faptul că Caldarean Igor nu a comis fapta încriminată prevăzută de art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de recurs, instanța de apel constatând lipsa probelor ce ar confirma prezența vinovăției inculpatului, corect a casat sentința instanței de fond și a emis o decizie de achitare.

În viziunea instanței de recurs, reieșind din conținutul procesului verbal al ședinței instanței de apel, procurorul în cadrul apelului nu și-a exercitat atribuțiile vis-a-vis de prezentarea probelor suplimentare în confirmarea învinuirii, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale* (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, în cadrul apelului, deși s-a solicitat condamnarea, probe în confirmarea învinuirii procurorul nu a prezentat.

Mai mult ca atât, instanța menționează că pe tot parcursul judecării cauzei, inculpatul a declarat că în noaptea dintre 25-26 august 2015 se afla în s. Alexandrovca, r-nul Ialoveni, fapt confirmat și de către martorul Tean Ivan, însă procurorul nu a oferit careva date sau probe veridice care ar dezbate cele declarate de către inculpat și tot aici, Colegiul adaugă că, recunoașterea sau nerecunoașterea vinei de către inculpat în săvârșirea infracțiunii incriminate prin prisma prevederilor art. 66 Cod de procedură penală este un drept al inculpatului, iar vinovăția lui urmează de a fi dovedită, probată de către partea acuzării prin probe pertinente și concludente.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului asupra sentinței instanței de fond prin care a fost condamnat inculpatul, nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, care ar confirma vinovăția, or apelul declarat conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în formă tendențioasă, fără a se referi și la alte circumstanțe ce au importanță pentru cauză și care au fost omise, ca de altfel și recursul declarat fiind și acesta unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a adoptat o hotărîre legală și întemeiată, temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a expus

motivată asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Totodată, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal lărgit conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sîli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, pe cauza penală în privința lui Caldarean Igor, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 15 octombrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun